

ใบงานที่ ๖ เรื่อง วิเคราะห์คุณค่านำพาชีวิต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วินิจสารเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๖)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทกลอนที่กำหนด แล้วตอบคำถามในหัวข้อต่อไปนี้ โดยเน้นการใช้ทักษะการวิเคราะห์และการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ศพเอยศพไพร่	ไม่มีใครขึ้นชื่อระบือชาน
ไม่เกรงใครนินทาว่าประจาน	ไม่มีการจารึกบันทึกคุณ
ถึงบางที่มีบ้างเป็นอย่างเลิศ	ก็ไม่ฉูดฉาดเชิดประเสริฐสุนทร
พอเตือนใจได้บ้างในทางบุญ	เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเอย
ศพเอยศพสูง	เป็นเครื่องจูงจิตดีให้เลื่อมใสศานต์
จารึกคำสำนวนชวนสักการ	ผิดกับฐานชวนาคนสามัญ
ชงอย่างดีก็มีกวีเลื่อน	จารึกชื่อปีเดือนวันดับขันธ์
อุทิศสิ่งซึ่งสร้างตามทางธรรม	ของผู้นั้นผู้นี้แก่ผีเอย

๑. การตีความและคุณค่าด้านสังคม

จากบทกลอนที่กำหนดผู้เขียนต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง “ศพไพร่” (สามัญชน) กับ “ศพสูง” (ผู้มีฐานะ) อย่างไรบ้าง และคุณค่าด้านสังคมที่สะท้อนจากความแตกต่างนี้คืออะไร

คำตอบ _____

๒. การวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์

ผู้เขียนใช้ภาษาและสำนวนอย่างไรในการสร้างอารมณ์ความรู้สึก และอะไรคือความโดดเด่นของบทกลอนที่ทำให้ผู้อ่านคล้อยตามไปกับความรู้สึกของผู้เขียนได้ (เช่น การใช้คำซ้ำ การเปรียบเทียบ หรือการสร้างภาพ)

คำตอบ _____

๓. การประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากบทกลอนที่กล่าวถึงความแตกต่างของ “ศพ” ทั้งสองประเภท นักเรียนจะนำแนวคิดนี้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของผู้อื่นอย่างไร เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเท่าเทียมและไม่แบ่งชนชั้น

คำตอบ _____

๔. การแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์

หากนักเรียนได้รับหน้าที่เป็นตัวแทนของกลุ่มเพื่อนที่ต้องร่วมกันทำกิจกรรมจิตอาสาเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ถูกมองข้ามหรือด้อยโอกาสในสังคม นักเรียนจะมีวิธีการสื่อสารหรือแสดงออกอย่างไรให้เพื่อนร่วมทีมเห็นคุณค่าของผู้คนเหล่านั้น โดยใช้แนวคิดจากบทกลอน “ศพเอ๋ยศพไพร่” เป็นหลัก

คำตอบ _____
